

עת"א 52987/11/21 - אדוארד פיסחוב, (אסיר) נגד משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2021

עת"א 52987-11-21 פיסחוב(אסיר) נ' משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

אדוארד פיסחוב, (אסיר)

נגד
המשיבים

משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר
מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה עותר הוא לאפשר לו לצאת לחופשות.

העותר מרצה מאסר בפועל של 5 שנים ו-4 חודשים החל מיום 10.01.2017 בגין עבירות יבוא ויצוא סמים, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר ואי תשלום קנס. מועד תום ריצוי מאסר מלא צפוי 09.05.2022. מסווג לקטגוריה ב'1.

העותר טוען כי הודח מטיפול מטעמים מודיעניים שאינם קשורים אליו ומטיפולים אחרים בהם השתתף הודח מטעמים שאינם תלויים בו. נטען כי הובטח לו להשתתף בשיחות פרטניות ולאחר מכן המשיב חזר בו מהבטחתו והוא הועבר לכלא אחר. העותר טוען כי למרות הטענות כי הוא מסוכן הוא הועסק במטבח עם סכינים ובכלא מגידו עבד בכל האגפים הרגילים היכן שנמצאים אסירים ביטחוניים ועבד בקנטינה של הסגל. נטען כי נכון לעכשיו הוא נמצא בכלא כרמל ועובד בשלושה מקומות. העותר טוען כי לאורך השנים עבר טיפולים רבים וכי הוא לומד באוניברסיטה הפתוחה באופן פרטני. לטענתו הוא ראוץ לצאת לחופשה.

המשיב טוען כי בתאריך 15.11.21 נבחנה בקשת העותר לצאת לחופשה על ידי הגורם המוסמך והוחלט לדחותה בהתאם לעמדת היחידה. נטען כי אסירים אינם מחזיקים בזכות קנויה לצאת לחופשות וכי לגורם המוסמך מסור שיקול דעת רחב בהקשר זה. כן נטען כי החופשה, כטובת הנאה, מוקנית למי שמתנהל כדבעי בין כתלי הכלא ותכליתה ליצור תמריץ להתנהגות חיובית של האסיר וככל שאסיר מעורב בהתנהגות שלילית כלשהי, די בכך כדי לא לאפשר לו לצאת

לחופשות. נטען כי גורמי הטיפול מתנגדים ליציאת העותר לחופשות. נטען כי העותר זקוק לטיפול בתחום עבריינות המרמה, אך חרף ניסיונות ומאמץ רב מצד גורמי הטיפול לגייסו לטיפול, עד כה לא עבר טיפול משמעותי היכול להראות שינוי באורחות חייו. לכן, בהעדר שיתוף פעולה עם גורמי טיפול ובהעדר אינדיקציה להפחתת מסוכנותו, וכן לאור התנהלות שלילית אשר הובילה להעברתו מאסיר עבודה, לרבות עבירת משמעת מתאריך 10.08.21, לא הומלץ על יציאתו לחופשה. נטען כי העותר הודח שלוש פעמים מטיפול בקבוצת מרמה בשל חוסר חיבור רגשי, וכחנות, ניסיון לצבירת כוח ואווירה פוגענית על ידי אמירות קשות שמשתקות תהליך קבוצתי.

המשיב טוען כי למרות התקופה הארוכה שהעותר מרצה מאסרו והמאמץ הרב שהושקע בניסיונות לשלבו בטיפול ייעודי, דפוסי חשיבתו הנוקשים והקושי של העותר להסיר הגנות, אפילו באופן חלקי, ולהתחבר לעולם הרגשי אינם מאפשרים תהליך טיפולי ממצה. כן צוין כי בשל התנהגותו השלילית, מידע שלילי שצבר לחובתו וסכסוכים, הועבר העותר מכלא מגידו, שם היה אסיר עבודה, לכלא כרמל. גם בכלא כרמל נעשה ניסיון לשלבו בטיפול אך העותר סירב. העותר שולל נזקקות ואינו משתף פעולה עם גורמי הטיפול בכלא. כמו כן, בתאריך 10.08.21 נשפט בדין משמעתי בשל שימוש בלשון גסה כלפי אסיר אחר, עבירת משמעת המאפיינת את התנהגותו ותואמת את התרשמות מנחי הקבוצות מהן הודח. נטען כי היעדר נכונות להתמסר להליך טיפולי משמעותי יזקף לחובתו של אסיר בשקילת בקשתו לחופשה, שכן מדובר בחלק מתפקודו החיובי של אסיר בין כתלי הכלא אשר מהווה תנאי להוצאה לחופשה. נטען כי מעמדת גורמי מודיעין בשב"ס עולה כי העותר צבר מידע מודיעיני שלילי בדבר התנהלות שלילית, אלימות, מרמה ואיומים, מידע חמור, משמעותי ורלוונטי, ולכן אינו מומלץ ליציאה לחופשה. בנסיבות אלו אין העותר זכאי ליהנות מטובת הנאה של חופשה. כן נטען כי העותר עלה לוועדת שחרורים וגם שם ניתנה התייחסות להתנהלותו ונשירה מקבוצות הטיפול. גם רש"א לא מצאה את העותר מתאים לתכנית שיקומית. נטען כי בנסיבות העניין החלטת המשיב שלא לאשר את יציאתו של העותר לחופשה הינה סבירה ומידתית ולא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים והמידע החסוי שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום לקבל את העתירה שכן לא נפל פגם המצדיק התערבות בהחלטת המשיב או בהתנהלותו.

כפי שהובהר על ידי המשיב, גורמי הטיפול מתנגדים ליציאת העותר לחופשות ונראה כי למרות שהעותר זקוק לטיפול בתחום עבריינות המרמה וחרף ניסיונות ומאמץ רב מצד גורמי הטיפול לגייסו לטיפול, עד כה לא עבר טיפול משמעותי המצביע על שינוי בגישתו ובמסוכנותו של העותר. בהעדר שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול אין אינדיקציה להפחתת מסוכנותו. כמו כן, לאורך תקופת מאסרו נצבר מידע שלילי בנוגע להתנהגותו במאסר, לרבות עבירת משמעת באוגוסט האחרון. לכן לא הומלץ על יציאתו לחופשה, בשל התנהגותו השלילית, מידע שלילי שצבר לחובתו וסכסוכים, זאת בנוסף לניסיונות לשלבו בטיפול שלא צלחו.

הועברו לעיוני מידעים שונים. מעיון בדו"ח ידיעה 3672786, דו"ח ידיעה 3649062 וכן דוחות מוקדמים ומאוחרים יותר עולה כי העותר אינו משנה את דפוסי התנהגותו, בוודאי לא באופן המצביע על שינוי של ממש והמצדיק מתן הטבות כאלו או אחרות.

כפי שציין המשיב, לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשה והחלטה בעניין זה נתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך

אצל המשיב. כמו כן, אין זו דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות הנוגעות ליציאתו של אסיר לחופשה אלא במקרים חריגים, ובהקשר זה לא יחליף בית המשפט את שיקול דעתו של שב"ס בשיקול דעתו שלו [רע"ב 8174/21 שרון רווח נ' שירות בתי הסוהר (29.11.2021); רע"ב 9/12 פלוני נ' מדינת ישראל (4.4.2012)].

נראה כי במקרה זה ערך המשיב את האיזונים הדרושים ושקל את השיקולים הרלוונטיים, ביניהם גם מסוכנות העותר. על כן, נראה כי בשלב זה לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות.

על כן, לאור המפורט לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ צדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר
2021, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא